

Aan het strand, stil en verlaten

Aan het strand stil en verlaten
Bij het klimmen van de maan
Ziet men daar een aardig paartje
Zeer van weemoed aangedaan

Liefste ik moet je gaan verlaten
Morgen ga ik weer naar zee
En dan trouw ik als ik thuis kom
Hier op Hollands stille ree

Maar zij sprak: Ach liefste mijn
Spreek zo ver niet in't verschiet
Want die zee ligt vol met mijnen
En die dingen zie je niet

Dobberend op de woeste baren
Stuurde hij z'n scheepje voort
Maar wat daar opeens gebeurde
Een ontploffing werd gehoor

't Schip verdween al in de diepte
Angstig keek hij om zich heen
Nergens kon hij redding vinden
Mensenlief waar moet dat heen

Terwijl hij worstelt met de golven
En de dood voor ogen ziet
Denkt hij aan z'n liefste meisje
Die hij thuis daar achter liet

Ziet men daar een meisje staan
Die al turend en al smachtend
Wacht de komst van hare man

Hij zal immers wederkeren
Hij beloofde haar toch trouw
En dan krijg je zo'n verlangen
Word ik toch zijn lieve vrouw

Maar hij keerde nimmer weder
Want de dood waart om ons heen
En zij keerde telkens weder
Aan het strand stil en alleen.